

Spotkanie z Radą KDO
30-103 Kraków
ul: Stachowicza 18

Dotyczy: Budowy Centrum - Diagnostyczno - Medyczno - Rehabilitacyjno - Opiekuńczego.

Nasze środowisko osób niepełnosprawnych uważa, że bardzo potrzebne jest by powstało Centrum - Diagnostyczno - Medyczno - Rehabilitacyjno - Opiekuńcze. Obecna pomoc osobą przewlekle niepełnosprawnym niesamodzielnym jest nie kompleksowa i nie wystarczająca. Z inicjatywą tą wybraliśmy się w 2016r do Ministrów Zdrowia do Warszawy. Temat spodobał się i na następnych spotkaniach mieliśmy, o tym rozmawiać. Niestety Ministrowie odeszli, a temat powstania takich Centrum w miastach w Polsce upadł. Postanowiliśmy nie zmarnować trudu jaki włożyliśmy w opracowanie projektu i z tym projektem udaliśmy się do Naszych Prezydentów. Temat podobał się i przyjął. O merytorycznych szczegółach tego przedsięwzięcia za chwilę opowie Pan Dyrektor Janusz Czekaj. A ja w punktach jeszcze chwileczkę opowiem, po co i dlaczego wyszliśmy z taką inicjatywą.

1. Cel powstania Centrum: To utworzenie takiej jednostki miejskiej, która załatwiała by wszystkie potrzeby osób niepełnosprawnych w jednej placówce. Nasze Centrum ma być inne od dotychczas istniejących. Ma być kompleksowe, nowatorskie, wzorcowe, pierwsze w Kraju i Krakowie. Ma się stać inspiracją do powielania w innych miastach. Im dalej od miast tym informacja o potrzebach, działaniach i pomoc dla osób przewlekle niepełnosprawnych niesamodzielnym jest tragiczna!!! A także podejście do tej grupy osób i wiedza jak pomagać żadna!!!!

Dlatego nasze Centrum ma być wielozadaniowe. Od diagnozy, pomocy medycznej, przekwalifikowania zawodowego, po pomoc opiekuńczo - rehabilitacyjną (w tym też w domach dla Osób dorosłych przewlekle niepełnosprawnych, nie samodzielnych) Mówimy o grupie społecznej, która jest wykluczona z życia i tak naprawdę nikt się nią nie zajmuje. Nie ma nawet procedur, programu finansowania profilaktyki zdrowotnej dla tej grupy społecznej w NFZ. Mówię o ludziach dorosłych przewlekle niepełnosprawnych, już nie dzieciach i jeszcze nie emerytach, tak zwanych produkcyjnych. - Ma to być Centrum dla Osób poruszających się stałe przy pomocy lasek, balkoników, kul czy wózków i dla osób potrzebujących do codziennego życia wsparcia osób drugich. Często niepełnosprawnych od wczesnego dzieciństwa.)

Do zadań pomocy osobom niepełnosprawnym powołani są, Pełnomocnicy, różne Rady, Jest też MOPS, są Organizacje Pozarządowe, Ale naprawdę są to tylko działania wycinkowe, okazjonalne, skrajne.

Od przypadku do przypadku, od programu do programu. Kompleksowe podejście do tego tematu jako

do odrębnej grupy społecznej, w obecnych czasach jest niezbędne. Po transformacji z pomocą jest gorzej niż za komuny.

Włożono nas do jednego worka pomocowego osób dysfunkcyjnych społecznie. Razem z kryminalistami, bezdomnymi, narkomanami, alkoholikami, nieprzystosowanych społecznie i na końcu nas. Dla każdej z tych grup potrzeby są podobne, nasze trochę inne. Dlatego nam tak trudno jest uzyskać profesjonalną pomoc. (Bo mało funduszy na te zadania i potrzeby, bo nie ma przepisów, bo procedury, bo w pierwszej kolejności pomoc dla tamtych, bo oni nie mają dochodu, bo my mamy jakiś tam dochód np. nędzną rentę, bo, bo, bo i tak można jeszcze wiele.)

My nie jesteśmy dysfunkjni. My jesteśmy nie do końca samodzielni, niepełnosprawni - (nie mylić z przewlekle chorymi.) Powstanie tego Centrum w takich założeniach jak my widzimy ma w przyszłości zmienić system pomocy i postrzeganie niepełnosprawnego, nie samodzielnego w instytucjach w Państwie, Pilnować przestrzegania jego praw, które Polska podpisała, ale są to tylko nic nie znaczące zapisy, konwencje, karty praw, ponieważ w Polsce nie powstały i nie podpisano rozporządzeń wcielających w życie te wszystkie międzynarodowe konwencje, karty praw i ustawy.

Tak więc są to nic nie znaczące świstki papieru.

2. Zadania naszego Centrum: cel upodmiotowienie osoby niepełnosprawnej niesamodzielnej, oraz likwidację wykluczenia społecznego!!!! Poprawienie opieki i bytu tej grupy. Objęcie całościową, stałą opieką (osób mającym problemy z samodzielnym poruszaniem się i samodzielną egzystencją). Centrum i jego zadania pomogą w realizacji własnych ambicji, edukacji, planów i marzeń do samodzielnego godnego życia osobą najbardziej niesamodzielnymi. Będzie wypożyczalnia sprzętu do komunikacji takich jak cyber-oko, czy syntezytor mowy. Dzięki którym osoba mająca problemy z kontaktem ze środowiskiem, będą mogły komunikować się ze światem, a to podstawa do samostanowieniu o sobie. Zdolni będą mogli studiować.

3. Medycznie: Centrum stworzyłoby ułatwienia (szczególnie dla osób mających problem z samodzielnym poruszaniem się) - W jednym miejscu pełna **DIAGNOZA**, kontakt ze specjalistami i nie tylko medycznymi. Stworzenie domowej kompleksowej rehabilitacji i fizykoterapii dla osób niepełnosprawnych tych których rzeczywiście nie da się przywieźć do Centrum. (Miniaturyzacja sprzętu już na to pozwala.) (Dla nas powinna być inaczej zorganizowana rehabilitacja, stacjonarna kompleksowa indywidualna z indywidualnym terapeutom i też całodniowa. Ważne by był dojazd i powrót. Po intensywnych ćwiczeniach trudno jest wrócić na osłabionych nogach do domu. A są takie schorzenia, że dodatkowy wysiłek może zaszkodzić.

Możliwość szkolenia nowych kadr medycznych, ukierunkowanych na pomoc tej grupie społecznej. Obecnie nie szkoli się ortotyków do produkcji specjalistycznego, indywidualnego sprzętu ortopedycznego i jest duży deficyt lekarzy rehabilitantów.

A to przykład z ostatnich dni na to, iż takie Centrum jest niezbędne.

Moja sąsiadka. Jej upadek na korytarzu, przypadkowa pomoc mojego syna i od niego informacja jak żyje i moja interwencja, sprawiły, iż wreszcie podjęto działania by poprawić jej skandaliczne warunki bytu i jeszcze bardziej skandaliczną opiekę. **Jeszcze 2 lata temu osoba ta, była zdrowa chodziła po wysokich górach. Teraz jest nie samodzielna. Skandalem jest iż od dwóch lat nie jest zdiagnozowana.** Ma dość częste zawroty głowy, poważne problemy w poruszaniu się, z koordynacją ruchową i Nic!!! Przyprawiony przeze mnie lekarz, skierował ją natychmiast do szpitala na diagnozę, by później

4. Społeczny aspekt: Statystyka, informacja ile nas jest, rejestracja osób przewlekle niepełnosprawnych nie samodzielnych, zdiagnozowanie wszelakich potrzeb i problemów, podzielenie na zadania, przekazanie do odpowiednich służb, dla pracowników do wykonania i ich realizacja nie tylko stacjonarnie przez Centrum, lecz także przy współpracy z innymi placówkami, (w terenie nie za biurkiem.)

To pracownicy służb mają wyszukiwać i poznawać potrzeby osób niepełnosprawnych, nie samodzielnych i do nich wychodzić a nie niepełnosprawny, nie samodzielny mając trudności w poruszaniu się, lub niewidomi, ma szukać pomocy, będąc często nie świadomym jak i gdzie tej pomocy szukać. Jeżdżąc po całym mieście i dzwoniąc od instytucji do instytucji i osób.

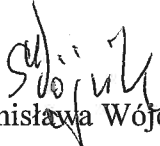
To Centrum zajmowałoby się nami kompleksowo i tu my w jednym miejscu mielibyśmy możliwość otrzymania pomocy i w razie potrzeby pomoc przy zgłoszeniu nieprawidłowości.

W Centrum będą zadania integracyjne, kontakt na zajęciach terapeutycznych z innymi, edukacyjne. Nauka pokonywania barier i poruszania się w przestrzeni. Kontakt z przyrodą.

5. Finanse: Amerykanie obliczyli, że każdy dolar prawidłowo wydany na opiekę i rehabilitację (również tą zawodowo społeczną) na osoby niepełnosprawne wraca się 18 -to krotnie.

Nasze Centrum doprowadzi do obniżenia kosztów opieki przez profilaktykę, która będzie przeciwdziałać pogłębianiu się niesprawności i niesamodzielności, a co za tym idzie samodzielność lepszy stan zdrowia. Doprowadzi do aktywizacji społeczno - zawodowej. Obniży więc koszty finansowe i społeczne związane z umieszczaniem za wcześnie w DPS. Obniży też koszty wynajęcia opiekuna z powodu wielokrotnych wyjść do specjalistów, bo w Centrum za jednym przyjściem kompleksowo będzie zbadany). To tak ogólnie omówiłam dlaczego chcemy by ta placówka powstała.

A teraz Pan Dyrektor Janusz Czekał przedstawi Centrum od strony merytorycznej i odpowie na pytania jakie padły na poprzednim spotkaniu.

Stanisława Wójcik